

СВЪТЛИНА

Независимъ вѣстникъ за политика, култура и народно стопанство.

СВЪТЛИНА

— Ето нашата програма!

Невѣжеството и незнанието сж източникъ на най-големитѣ нещастия за всѣки човѣкъ и всѣко общество. Простиятъ човѣкъ е слѣпъ човѣкъ, когото водятъ и често измамватъ. Обществото на прости и незнающи хора е гълпа, която е по-способна да увреди на прогреса, отколкото да послужи за цѣлитѣ на културата и общественото благо. И понеже да се живѣе общественно е най-големата необходимостъ на днешно време, то първостепенна задача на публициста е освѣтляването съ лжчитѣ на науката, съ аргументитѣ на историята днешния нашъ общественъ животъ.

Наистина задачата е голѣма, но нашата ние схващаме скромно и ограничено. Нашиятъ вѣстникъ ще се стреми да задоволи локални нужди. Тѣ сж частъ отъ общата нужда на нашия народъ — за **повече свѣтлина!**

Ние искаме въ своя градъ, въ окръга ни, въ всѣко наше село да издигнемъ **обществения животъ** до първостепенна задача. Постигането на тази цѣль виждаме въ едно единствено сръдство: **въ свѣтлината!** Най-сетнѣ всички трѣбва да се съгласятъ, че да се служи на обществото е дългъ, който не бива да се изкористява и не бива да се принизява до уровня на демагогията, като се тжпчи истината и правдата. Общественици сж малко, но отъ тѣхъ зависи много. Отъ малцина зависи да се издигне нашия общественъ животъ на една идейна висота, на която могатъ и трѣбва да дѣлятъ мегданъ честнитѣ характери, силнитѣ воли, борцитѣ, сърцеувѣдитѣ... това малцинство трѣбва да бжде насърдено.

Общественото поприше е широко. На него трѣбва да се явява всѣки, споредъ

способността си да послужи на общественото благо. Това е позивъ къмъ всички, които могатъ и които знаятъ да служатъ на добръ разбранитѣ днешни и по-далечни интереси на нашето общество — да се притекатъ на помощъ.

А нашето общество е болно.

Едни сж захласнати въ печалби, други въ удоволствия и лентяйство, трети въ черенъ трудъ, четвърти сж се самозабравили съ властъ... пети жадуватъ мѣстъ срѣщу охолнитѣ, шести гледатъ на живота съ студено, свито сърдце и тжгуватъ въ мрачинитѣ на живота.

Ние носимъ свѣтлина!

Не мислимъ да извършимъ чудеса, не! Но нашата цѣль е: нашата арена на борби и конфликти да бжде освѣтлена. Нека всѣки запази своята поза тѣй, както се вършеше въ старомоднитѣ пиееси съ живитѣ картини, освѣтявани съ бенгалски огънь.

И може би мнозина герои на тъмнината обществена не ще харесатъ да бждатъ открити за тѣхнитѣ сжсѣди и за всички. И може би мнозина ще се опомнятъ, защото ще проумѣятъ, че животътъ на човѣка въ обществото е верига отъ длъжности, които трѣбва да се изпълнятъ, прѣди да се говори за права.

Нашата задача е **свѣтлина и знакче**. Мнозина ще се усмихнатъ недовѣрчиво. Нека. Мнозина ще ни налетятъ съ прѣзрѣние; нека. Нѣкои ще се заинтересоватъ отъ нашето дѣло, други ще ни подкрѣпятъ, защото носятъ въ душата си нашитѣ копнежи: да видятъ нашия край издигнатъ духовно, благоустроенъ и подобрѣнъ ступански съ здрава и дѣйна интелегенция, която да бжде тогазъ за едно възродено общество.

Николай Артемовъ

Двѣ години слѣдъ войната.

Международното положение на България е още неизяснено. Понесли единъ ужасенъ ударъ съ Нойонския миръ, ние сме въ ролята на едно прѣбито псе, което зашемедено търси спасение въ пазвитѣ на своитѣ джелати. Това е неизбѣжната участъ на побѣдения. Несправедливоститѣ спрямо българския народъ, обаче не сж още почувствувани, тѣ ще се усѣтятъ тепърва. Съ неправдата надъ насъ, европейскитѣ съглашенски дипломати си изковаха едно ново оржие. Тѣ си служатъ съ него споредъ случая. Само така могатъ да се обяснятъ колебанията въ общественото миѣние

на Европа спрямо България. Неодавна ни хвалѣха и обнадеждаваха италианцитѣ, срѣщу нападки на френци и англичани. Слѣдъ това ролитѣ се размѣняваха два-три пжти. Експлоатира се нашата национална болка по сжщия начинъ, както безсѣвѣстни лѣкари експлоатиратъ своя пациентъ.

Необходимо е отъ наша страна тактъ и самообладание да не се загубимъ въ лабиринта на голѣмата дипломация, като забравимъ своето окаяно вжтрѣшно положение и своето безсилие. Нашата страна има нужда отъ миръ на всѣка цѣна. Всѣка друга политика ще бжде рискована и противонародна. А що се отнася до сторената съ насъ неправда, тя не ще

в. „СВЪТЛИНА“ се урежда отъ редакционенъ комитетъ при сътрудничеството на обществени дѣйци, литератори, лѣкари, агрономи и др.

ИЗЛИЗА ВСѢКИ ПЕТЪКЪ.

Абонаментъ за година 25 лв., половинъ година 13 лв., 3 мѣсеца 7 лв.

ЕДИНЪ БРОЙ 50 СТОТИНКИ.

За обявления се плаща: годежни и свадбени извѣстия 20 лв. некролози 30 лв. търговски обявления по 60 ст. кв. см.

Адресъ в. „Свѣтлина“.

Ржкописи назадъ не се повръщатъ.

бжде вѣчна. Правдата е по силна отъ голото насилие.

Вжтрѣшно не сме отишли напрѣдъ-

Безспорно, слѣдъ войната, се създадох много прѣвратности въ съзнанието на народа. Едно ново съзнание обладава масата на трудящия се свѣтъ, че държавата трѣбва да служи на народа, а не народа на държавата, която тормози свободитѣ, събира данъци и праща на война селяни и граждани. Съзнанието, че трѣбва да се създаде една истинска народна държава, обаче, още е неформирано напълно и то избива ту на обикновено бунтарство, ту на криворазбрано народовластие. Изяснението на народната мисль слѣдъ войната, насочването на народа въ пжтя на истинската обнова е възможно само при гарантирани граждански свободи. Сръдствата на терора и насилието сж еднакво осждителни и въ ржцѣтѣ на властѣта и въ ржцѣтѣ на нейнитѣ противници.

И забѣлжително е, че онѣзи държави въ Европа и Америка, които изживяватъ своитѣ граждански борби на базата на демократичността, икономически се свързва много бързо. Така Германия днесъ е хиляди пжти по-закрѣпнала ступански отколкото Русия, макаръ, че и двѣтѣ страни сж побѣдени и двѣтѣ страни прѣживѣха по една революция и продължаватъ да се вълнуватъ отъ вжтрѣшни борби.

Слѣдъ първитѣ осждици на сурови материяли, и стоки на пазара, веднага слѣдъ войната, днесъ недостизитѣ сж по-малки. Индустриалния животъ въ Европа и Америка се възстановява, търговската обмѣна сжщо и животътъ започна вече въ Европа да поевтинява. Сжжпотията тамъ въ сравнение съ 1919 г. е намалена съ 20—25%. Този е резултата отъ засилване на производството.

У насъ, обаче, подобрѣния не сечувствуватъ, първо защото нашитѣ пари нѣматъ цѣна и второ, защото слѣдъ войната нашата държава нѣма една послѣдователна ступанска политика за засилване на производството, засилване износа на индустриални и землед. култури и най-важно, поради безгрижието спрямо вилнѣющата спекула.

х.

Изъ градския ЖИВОТЪ.

Дупница.

Въ Кюстендискитѣ окръгъ Дупница е вече най-оживения търговски центъръ. Разположенъ въ околия, която дава най-добриятъ тютюнъ въ цѣла стара България, на пжтя между София — Горна Джумая — Петричъ, улесненъ отчасти и съ дековилката, Дупница се издигна бързо. Откриването на мжжката и дѣвическа гимназии, въ послѣдно време оживи града още повече.

И въпрѣки това, градътъ е неблагоустроенъ, съ неуредена община и общественно разнебитенъ. Идейниятъ и културенъ животъ е мъртавъ. Нѣколкото културни дружества ане-